

העם מולצות רוחות ויזנו במדבר פארן  
וירבר יהוה אל כושה לאמור שלוחך לך אנשי יתרו  
את ארץ כנען עיר אני נחן לבני ישראל אל איש  
אולד איש אוזד למטה אבותיו השלווז כל נשיא  
בhem יישלווז אתה משה ממדבר פארן על פיהו  
כלב אושיב ראש בני ישראל המה ואלה שמותם  
למטה רואבן שמוע בן זכור למטה שמיעון שפט  
בן חורי למטה יהודה כלב בן יפז'ה למטה  
ישיכר יעל בן יוסף למטה אפרים הווען בן עט  
למטה בנימין פלטי בן רפוא למטה זבולון גדי אל  
בן סודי למטה יוסף למטה מושה גדי בן סוסי  
למטה דן עמיאל בן גמל למטה אשר סטור בן  
מיכאל למטה נפתלי נזבי בן ופסי למטה גדר נאל  
בן מכי אלה שמות האושיב אשר שלוח משדר  
להור אה הארץ ויקרא משה להוציא בן זון יושע  
וישלח אהב משה להור אה ארץ כנען ויאמר  
אל הבה על זהה בגב ועליתם אה ההר וראיהם את  
הארץ מה הוא ואה העם הישב עליה החזק הוא  
הרפה המעשן הוא אם רב ומאה הארץ אשר הוא  
ישב בה הטובה הוא אם רעה ומאה הערים אשר  
הוא ישב בהנה הבמנין אב במישרים ומדה  
הארץ השמנה הוא אם רזה הייש בה עש אב אין  
ויה חזקהך ולקחה מפרי הארץ והימים ימי בכיר  
ענבים יעלו יהרו את הארץ ממרבר צען עד רחוב  
לבא חמה יעלו בגב יבא עד חברון ישב אחים  
ישע ותלמי ליד העתק ותברון שביע עזיב נביה  
לפני צען מעריב יבוא עד נחל אשקל ייכרדו  
משיב זמורה ואשכילד ענבים אחד ישארו במושב  
בעזיב ומין הרמן ומן התאנין למקום הוא נרא  
נחל אשכילד על אדמות האשכול אשר כרתו משוכן  
בצ' שעראל ישב מטה הארץ מחש ארכז ארכזים ים  
ילבי יבא אל משה ואל אהרן יאל נב' שעדה נז'  
ישראל אל מדבר פארן קה שעה ישובו אה בתמר  
את כל העלה יראיב אה פר הארץ יספרו לנו  
יאמרו באת אל הארץ אשר עלותה אמר זבת

זהלב ורבעה הוא וזה פריה אפס כי עד העם הישב  
בארץ והעריב בצרות גדרלה מאד יגב יידי העננה  
ראיש עם עמלך יישב בארץ הנגב והודתני והיבוסי  
והאמורי ישב בהר והכגעני ישב על הים ועל יד  
הירדן יהס כלב את העם אל משה ויאמר על הגעה  
וירענו אתה כי יכול נוכל לה והאנעים אשר עליו עמו  
אמרו לא נוכל לעלית אל העם כי חזק דוא ממנה  
ויציאו הרבה הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל אל אמר  
הארץ אשר עברנו בה להור אתה הארץ אכלת ישבה  
הוא יוכל העם אשר ראיינו בתוכה אנשי מדות ישב  
ראיינו את הנפיכים בני ענק מן הנפלים ונהי בעיננו  
צדאביך וכז היינו בעזיהם ותשא כל העדה ויתנו את  
קילב ויבכו העם כללה ההוא יילנו על משיח וועל  
אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו  
מהנו הארץ מצרים או במדבר זהה לו מהנו ולמה  
יהה כוביא אנחנו אל הארץ הדאת לנפל בזרבגשינו  
ושפנו יהיו לבן הלו א טוב לנו שוב מצרכוה ויאמרו  
איש אל אולו נטהה ראש ונשובה מעריכמה ויפל משה  
ואהרן על פניהם לפניהם כל קהל עדת בני ישראל אל  
יהושע בן נון וככל בן יפנה מז התרים את הארץ  
קרו בגדיהם ויאמרו אל כל עדה בני ישראל אל אמר  
הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובת הארץ מאד  
מאך אב חפצ בני יהה והביא אותנו אל הארץ הזאת  
ונטהה לנו ארץ אשר הוא זאת זהלב ורבע אר ביהוה  
אל המרדך אתה אל תיראו את שם הארץ כי לוזמן  
הבר צלב מעלהם ויהוה אותנו אל תיראך ויאמרו  
כל העדה לרגוב אתה באבניים וכבוד יהוה נראה באבל  
כיווער אל כל בני ישראל

ויאמר יהוה אל משה עז אנה ינאמני דעלך הלא וען  
אניה לא אמוןמי ביבבך האחות אשׁר עשׂיתך בך-בך  
אכפּו בדרכך וארה שׁבו וארה שׁת אדר לבני גדרל רענבן  
כובנין ויאמר בזבז אמר לא תזרע פְּרִזְבָּנָה בְּנֵי קָרְבָּן